आठौँ सातमध्ये एक हो - सङ्ख्या तीन

दानिएल दुई

Jeff Pippenger
2023-09-17

यस लेखमा हामी समाधान गर्न खोज्ने प्रश्न यो हो कि दानिय्येल अध्याय दुईमा बाइबलिय भविष्यवाणीका राज्यहरूको पहिलो उल्लेख कसरी प्रकाश अध्याय सत्रमा बाइबलिय भविष्यवाणीका राज्यहरूको अन्तिम उल्लेखसँग सहमत हुन्छ। म नबूकदनेसरको मूर्तिमा वास्तवमा के पहिचान गरिएको छ, र अगुवाहरूको त्यस दृष्टिकोणबारे केही प्रश्नहरू उठाउने अभिप्राय राख्छु—कि तिनीहरूको इतिहासले त्यस बिन्दुलाई प्रतिनिधित्व गरेको थियो जब चट्टानले मूर्तिको खुट्टामा प्रहार गर्ने थियो।

बहिनी ह्वाइटले यो चिन्हित गर्नुहुन्छ कि हामी त्यस्तो बिन्दुमा पुगिसकेका थियौं जहाँ "परमेश्वरको पवित्र कार्य त्यस प्रतिमाका खुट्टाहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसमा फलाम माटोसँग मिसाइएको थियो," जसलाई उहाँले अझै "धर्म-शासन र राज्य-शासनको मिश्रण" भनी वर्णन गर्नुहुन्छ।

> "हामी यस्तो समयमा आइपुगेका छौँ जब परमेश्वरको पवित्र कार्य त्यस प्रतिमाका पाउद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसमा फलाम हिलोमाटोसित मिसाइएको थियो। परमेश्वरसँग एक प्रजा छ, एक चुनिएको प्रजा, जसको विवेकशक्ति पवित्रीकृत हुनुपर्छ, जसले आधारमाथि काठ, घाँस र पराल राखेर अपवित्र हुनुहुँदैन। परमेश्वरका आज्ञाहरूप्रति निष्ठावान् प्रत्येक प्राणले देख्नेछ कि हाम्रो विश्वासको विशिष्ट चिन्ह सातौँ-दिनको शबाथ हो। यदि सरकारले शबाथलाई परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएको अनुसार आदर गर्ने हो भने, त्यो परमेश्वरको शक्तिमा अटल रहनेथियो र एकपटक सन्तहरूलाई सुम्पिएको विश्वासको पक्षमा उभिनेथियो। तर राजनेताहरूले जाली शबाथलाई समर्थन गर्नेछन्, र यस पोपसत्ताको सन्तानको पालनसँग आफ्नो धार्मिक विश्वासलाई मिसाउनेछन्, यसलाई त्यो शबाथभन्दा माथि राख्नेछन् जसलाई प्रभुले पवित्र पार्नुभएको र आशीर्वाद दिनुभएको छ, मानिसले पवित्र मानेर पालन गरोस् भनी, उहाँ र उहाँका प्रजाबीच हजारौँ पुस्तासम्मको चिन्हको रूपमा अलग राख्नुभएको छ। मण्डलीय कूटनीति र राज्यकौशलको मिश्रणलाई फलाम र माटोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यो एकताले मण्डलीहरूको सम्पूर्ण शक्तिलाई दुर्बल बनाइरहेको छ। राज्यको शक्तिद्वारा मण्डलीलाई सुसज्जित गर्नुले दुष्ट परिणामहरू ल्याउनेछ। मानिसहरू प्रायः परमेश्वरको सहनशीलताको सीमालाई पार गरिसकेका छन्। तिनीहरूले आफ्नो शक्ति राजनीतिमा लगाएका छन्, र पोपसत्तासित एक भएका छन्। तर समय आउनेछ जब परमेश्वरले उहाँको व्यवस्थालाई निष्फल तुल्याउनेहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ, र तिनीहरूको दुष्ट कार्य तिनीहरूकै माथि फर्केर आउनेछ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

हामी जुन समयमा आइपुगेका छौँ, जब परमेश्वरको पवित्र कार्यमा चर्चको नीति र राज्यको नीति मिसिँदैछ, त्यो समयको प्रगतिशील अवधिको वर्णन हो। उनी भन्छिन् कि यस्तो मिश्रणले "मण्डलीहरूको सारा शक्ति दुर्बल बनाइरहेको छ," र यसले "दुष्परिणाम ल्याउनेछ," अनि "त्यो समय आउनेछ जब परमेश्वरले उहाँको व्यवस्था निष्फल तुल्याउनेहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।"

मण्डली र राज्यको त्यो मिश्रण, जसले मण्डलीहरूको शक्ति क्षीण बनाउँछ, पर्गमसको मण्डलीको वर्णन हो, जहाँ मण्डलीय कुटनीति र राज्यकौशलको संयोजनले पापका मानिसको प्रकट हुनु अघि हुने पतनलाई प्रतिनिधित्व गऱ्यो। पर्गमस र सम्राट, जसले ख्रीष्टियन धर्म र मूर्तिपूजाबीचको सम्झौतालाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछन्, दानिय्येल दुईको चौथो राज्यमा देखा पर्छन्। त्यो सम्झौता दानिय्येल दुईमा "माटो" भन्ने शब्दको प्रयोगद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

> हे राजा, तपाईंले देख्नुभयो, र हेर, एउटा महान् मूर्ति। त्यस महान् मूर्तिको कान्ति अत्यन्त उत्कृष्ट थियो, र त्यो तपाईंको सामु उभिएको थियो; अनि त्यसको स्वरूप भयङ्कर थियो। त्यस मूर्तिको शिर निर्मल सुनको थियो,

> त्यसको छाती र त्यसका बाहुहरू चाँदीका, त्यसको पेट र त्यसका जाँघाहरू काँसाका, त्यसका खुट्टाहरू फलामका, र त्यसका पैतलाहरू आंशिक रूपमा फलामका र आंशिक रूपमा माटोका थिए। तपाईंले हेर्दाहेर्दै हातले नकटिएको एउटा ढुङ्गा काटेर निकालियो, जसले फलाम र माटोका भएका त्यसका पैतलाहरूमा प्रहार गऱ्यो, र तिनलाई टुक्रा-टुक्रा पारिदियो। दानिएल 2:31–34.

जब दानिएलको व्याख्या अगाडि बढ्छ, तब त्यो अब "माटो" मात्र रहँदैन, तर त्यो फोहोर वा "हिलोयुक्त माटो" बन्छ।

> अनि तैंले खुट्टा र औँलाहरू केही कुम्हारको माटोका र केही फलामका देखिस् भने, त्यो राज्य विभाजित हुनेछ; तर त्यसमा फलामको केही बल रहनेछ, किनकि तैंले फलाम हिलोमिश्रित माटोसँग मिसिएको देखिस्। दानिएल 2:41।

शुद्ध माटो, जो कुम्हारको माटो थियो, हिलोमय माटोमा परिणत हुन्छ। परमेश्वर दैवी कुम्हार हुनुहुन्छ, र उहाँको कार्य कहिल्यै हिलोमय हुँदैन।

> तर अब, हे परमप्रभु, तपाईं हाम्रा पिता हुनुहुन्छ; हामी माटो हौं, र तपाईं हाम्रो कुम्हार; अनि हामी सबै तपाईंका हातको कारीगरी हौं। यशैया 64:8.

मूर्तिपूजक रोमको इतिहासमा, स्मुर्नाको मण्डली शुद्ध माटो थियो। पर्गामोसको इतिहासमा, जो दानिय्येल २ को चौथो राज्य हो, त्यो माटो हिलोमिश्रित माटोमा परिवर्तन हुन्छ। यस अंशमा सुरुमा केवल "माटो" भनेर, र त्यसपछि "कुम्हारको माटो" भनेर उल्लेख गरिएको कुरा, व्याख्या अघि बढ्दै जाँदा "हिलोमिश्रित माटो" मा परिणत हुन्छ। पर्गामोस त्यही स्थान हो जहाँ थ्यातिरा, अथवा पोपीय रोम, का लागि मार्ग तयार गर्न त्यस परिवर्तनलाई सम्पन्न गरियो। "माटो" बाट "हिलोमिश्रित माटो" मा हुने यो परिवर्तन नै त्यो पतन हो जसले थ्यातिराको लागि मार्ग तयार गर्दछ, जसलाई पावलले दोस्रो थिस्सलोनिकीमा "पहिले हुने पतन" भनेर चिनाएका छन्।

मिलेराइटहरूले रोमको चौथो राज्यभन्दा पर केही देख्न सकेनन् र ख्रीष्टको दोस्रो आगमन नै अर्को भविष्यसूचक घटना हुनेछ भनी अपेक्षा गरे, किनकि मूर्तिको खुट्टामा प्रहार गर्ने ढुङ्गाले दोस्रो आगमनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तर के ख्रीष्टले १७९८ मा एउटा राज्य स्थापना गर्नुभयो? उहाँ २२ अक्टोबर, १८४४ मा राज्य ग्रहण गर्न परमपवित्र स्थानमा अवश्य प्रवेश गर्नुभयो, तर के त्यस समयमा त्यो स्थापना गरिएको थियो?

ती दुई प्रश्नहरूमध्ये पहिलो प्रश्नको उत्तर यो हो कि ख्रीष्टले १७९८ मा आफ्नो अनन्त राज्य स्थापना गर्नुभएन। दोस्रो प्रश्न—ख्रीष्टले २२ अक्टोबर, १८४४ मा आफ्नो अनन्त राज्य स्थापना गर्नुभयो वा गर्नुभएन—को उत्तर पनि होइन।

के अन्यजाति-रोमको समयमा कुनै राज्य स्थापित गरिएको थियो? म यो सोध्छु, किनकि अग्रगामीहरूले चौथो राज्यलाई अन्यजाति तथा पोपवादी—दुवै रोमको रूपमा बुझेका थिए, जसले 1798 लाई चौथो राज्यको समाप्तिको रूपमा चिन्हित गर्छ, जब ख्रीष्टले एक अनन्त राज्य स्थापित गर्नुहुने थियो। तर प्रकाशको पुस्तकले अन्यजाति-रोमपछि आउने चार राज्यहरूको पहिचान गर्दछ।

यदि दानिएल २ मा वर्णित फलामको चौथो राज्यले केवल मूर्तिपूजक रोमलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ कन्स्टान्टिनको सम्झौतोलाई माटो हिलाम्य माटोमा परिणत भएको अवस्थाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, भने के ख्रीष्टले त्यस इतिहासमा कुनै राज्य स्थापना गर्नुभयो? उत्तर हो—हो। क्रूसमा, जुन थियातिराको होइन तर पर्गामसको इतिहास हो, ख्रीष्टले "अनुग्रह" को आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुभयो। क्रूसमा एउटा अनन्त राज्य स्थापित गरियो, र त्यस राज्यको सिंहासनले उत्तरवर्षाको समयमा स्थापित गरिने सिंहासनको प्रतीकत्व गर्दछ। त्यो उत्तरवर्षाको सिंहासनले उहाँको "महिमा" को राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

> प्रभुको नाममा चेलाहरूले गरेको घोषणा प्रत्येक पक्षमा सही थियो, र जसतर्फ त्यसले सङ्केत गरेको थियो ती घटनाहरू त्यही बेला भइरहेका थिए। "समय पूरा भएको छ, र परमेश्वरको राज्य नजिक आएको छ," यही उनीहरूको सन्देश थियो। "समय" को समाप्तिमा—दानिएल ९ का उनन्सत्तरी हप्ताहरू, जो मसीह, "अभिषिक्त

जन," सम्म फैलिनुपर्ने थिए—यर्दनमा यूहन्नाबाट बप्तिस्मा लिनुभएपछि ख्रीष्टले आत्माको अभिषेक प्राप्त गर्नुभयो। र जुन "परमेश्वरको राज्य" लाई उनीहरूले नजिक आएको भनी घोषणा गरेका थिए, त्यो ख्रीष्टको मृत्युद्वारा स्थापित भयो। यो राज्य, जसरी उनीहरूलाई विश्वास गर्न सिकाइएको थियो, कुनै सांसारिक साम्राज्य थिएन। न त त्यो भविष्यको, अमर राज्य नै थियो, जुन त्यस बेला स्थापित हुनेछ जब "सम्पूर्ण आकाशमुनिको राज्य, प्रभुत्व, र राज्यको महिमा परमप्रधानका पवित्र जनहरूलाई दिइनेछ;" त्यो अनन्त राज्य, जसमा "सबै प्रभुत्वहरूले उहाँको सेवा गर्नेछन् र उहाँको आज्ञापालन गर्नेछन्।" दानिएल ७:२७। बाइबलमा प्रयोग भएअनुसार, "परमेश्वरको राज्य" भन्ने अभिव्यक्ति अनुग्रहको राज्य र महिमाको राज्य दुवैलाई जनाउन प्रयोग गरिएको छ। अनुग्रहको राज्यलाई पावलले हिब्रूहरूलाई लेखिएको पत्रमा प्रस्तुत गर्छन्। हाम्रो दुर्बलताहरूको अनुभूतिले "स्पर्शित हुने" करुणामय मध्यस्थ ख्रीष्टतर्फ सङ्केत गरिसकेपछि प्रेरित भन्छन्: "यसकारण हामी साहसका साथ अनुग्रहको सिंहासनको नजिक जाऔँ, ताकि हामी दया प्राप्त गरौँ र आवश्यक समयमा सहायताको लागि अनुग्रह पाऔँ।" हिब्रू ४:१५, १६। अनुग्रहको सिंहासनले अनुग्रहको राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; किनकि सिंहासनको अस्तित्वले राज्यको अस्तित्वलाई जनाउँछ। आफ्ना धेरै दृष्टान्तहरूमा ख्रीष्टले "स्वर्गको राज्य" भन्ने अभिव्यक्तिलाई मानिसहरूका हृदयमा ईश्वरीय अनुग्रहको कार्य जनाउन प्रयोग गर्नुहुन्छ।

"यसरी महिमाको सिंहासनले महिमाको राज्यलाई जनाउँछ; र यस राज्यलाई मुक्तिदाताका यी वचनहरूमा उल्लेख गरिएको छ: 'जब मानिसको पुत्र आफ्नो महिमामा आउनुहुनेछ, र सबै पवित्र स्वर्गदूतहरू उहाँसँग हुनेछन्, तब उहाँ आफ्नी महिमाको सिंहासनमा बस्नुहुनेछ; र उहाँका सामु सबै जातिहरू भेला गरिनेछन्।' मत्ती 25:31, 32. यो राज्य अझै भविष्यकै कुरा हो। यो ख्रीष्टको दोस्रो आगमन नभएसम्म स्थापित गरिने छैन।"

"अनुग्रहको राज्य मानिसको पतन भएपछि तुरुन्तै स्थापना गरियो, जब दोषी मानवजातिको उद्धारका लागि एउटा योजना बनाइयो। त्यसबेला यो परमेश्वरको उद्देश्यमा र उहाँको प्रतिज्ञाद्वारा अस्तित्वमा थियो; र विश्वासद्वारा मानिसहरू यसका प्रजाहरू बन्न सक्थे। तैपनि, ख्रीष्टको मृत्यु नभएसम्म यो वास्तवमा स्थापित भएको थिएन। आफ्नो पृथ्वीको सेवाकार्य आरम्भ गरिसक्नुभएपछि पनि, मानिसहरूको हठ र कृतघ्नताबाट थाक्नुभएका मुक्तिदाताले कलवरीको बलिदानबाट पछि हट्न सक्नुहुन्थ्यो। गेतसमनीमा शोकको कटोरा उहाँको हातमा काँपिरहेको थियो। उहाँले त्यसैबेला आफ्नो निधारबाट रगत-पसिना पुछेर दोषी मानवजातिलाई आफ्नै अधर्ममा नष्ट हुन छोड्न सक्नुहुन्थ्यो। यदि उहाँले त्यसो गर्नुभएको भए, पतित मानिसहरूका लागि कुनै उद्धार हुन सक्ने थिएन। तर जब मुक्तिदाताले आफ्नो जीवन अर्पण गर्नुभयो, र आफ्नो अन्तिम श्वाससँगै पुकार गर्नुभयो, 'यो समाप्त भयो,' तब उद्धारको योजनाको परिपूर्ति सुनिश्चित भयो। एदेनमा पापी जोडीलाई दिइएको मुक्तिको प्रतिज्ञा अनुमोदित भयो। अनुग्रहको राज्य, जो पहिले परमेश्वरको प्रतिज्ञाद्वारा अस्तित्वमा थियो, त्यही बेला स्थापित भयो।" The Great Controversy, 347.

ख्रीष्टले मूर्तिपूजक रोमको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमै एक अनन्त राज्य स्थापना गर्नुभयो, पोपसत्तात्मक रोमको अन्त्यमा होइन। उहाँले आफ्नो महिमाको राज्य पनि आफ्नो दोस्रो आगमनमा स्थापना गर्नुहुन्छ, जसमा पछिल्लो वर्षाको इतिहास समावेश छ, जब इस्लामका चार वायुलाई मुक्त गरिन्छ।

"उत्तरकालीन वर्षा तिनीहरूमाथि आइरहेको छ जो शुद्ध छन्—त्यस बेला सबैले यसलाई पहिलेझैँ प्राप्त गर्नेछन्।

"जब चार स्वर्गदूतहरूले छोडिदिनेछन्, तब ख्रीष्टले आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुहुनेछ। जसले सक्दो सबै गरिरहेका छन्, तिनीहरू बाहेक अरू कसैले पछिल्लो वर्षा प्राप्त गर्दैनन्। ख्रीष्टले हामीलाई सहायता गर्नुहुनेथियो। परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा, येशूको रगतमार्फत, सबै विजयी हुन सक्थे। सारा स्वर्ग यस कार्यमा चासो राख्दछ। स्वर्गदूतहरू चासो राख्छन्।" Spalding and Magan, 3.

जब चार वायुहरू छुटाइन्छन्, ख्रीष्टले आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ। पछिल्लो वर्षा र चार वायुहरूको छुटाइ दुवैले क्रमशः अघि बढ्ने घटनाहरूलाई जनाउँछन्, र यीमध्ये कुनै पनि समयको एकल बिन्दुलाई जनाउँदैन। चार वायुहरूले इस्लामलाई जनाउँछन्।

> “स्वर्गदूतहरूले चार वायुलाई थामिरहेकाछन्, जसलाई उग्र अश्वले फुत्केर निस्कन र सारा पृथ्वीको सतहमाथि वेगका साथ दौडिन खोजिरहेको रूपमा चित्रित गरिएको छ, जसले आफ्नो बाटोमा विनाश र मृत्यु बोकेको हुन्छ।
>
> “के हामी अनन्त संसारको ठीक संघारमै निदाइरहनेछौँ? के हामी मन्द, शीतल र मृतप्राय हुनेछौँ? ओहो, काश, हाम्रा मण्डलीहरूमा परमेश्वरको आत्मा र श्वास उहाँका जनहरूमा फुकाइयोस्, ताकि तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिऊन् र जीवित रहून्। हामीले हेर्न आवश्यक छ कि मार्ग साँघुरो छ, र ढोका संकीर्ण छ। तर जब हामी त्यस संकीर्ण ढोकाबाट प्रवेश गर्छौँ, यसको विशालता असीमित हुन्छ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

परमेश्वरका जनहरूमाथि परमेश्वरको आत्मा फुकाइने समयावधिमा, मृत्यु र विनाश बोकेर आफ्नो बाटोमा उन्मुक्त हुन खोजिरहेको इस्लामको क्रुद्ध घोडालाई स्वर्गदूतहरूले समातिराखेका छन्। त्यसपछि तिनीहरू आफ्ना खुट्टामाथि उभिन्छन् र जीवित हुन्छन्। तिनीहरूमाथि आत्मा फुकाइनुभन्दा अघि परमेश्वरका जनहरू मरेका हुन्छन्, किनकि आत्माको श्वासले तिनीहरूलाई उठेर उभिन र जीवित हुन लगाउँछ। जब सिस्टर ह्वाइट भन्छिन् कि हामी अहिले त्यस्तो समयसम्म आइपुगेका छौँ, जब फलाम र हिलोमिश्रित माटोसँग मिसिएको मूर्तिको खुट्टाले मण्डली र राज्यको संयोगलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तब पछिल्लो वर्षाको उण्डेलाइ अझै भविष्यकै कुरा थियो।

> “पछिल्लो वर्षा परमेश्वरका जनहरूमाथि पर्नु छ। एउटा शक्तिशाली स्वर्गदूत स्वर्गबाट तल ओर्लनु छ, र सारा पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो पारिनु छ।” Review and Herald, April 21, 1891.

प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारमा दुईवटा स्वरहरू छन्।

> “जब येशूले आफ्नो सार्वजनिक सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले मन्दिरलाई त्यसको अपवित्र, पवित्रवस्तु-विरुद्धको अशुद्धताबाट शुद्ध पार्नुभयो। उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमध्ये मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण पनि थियो। यसरी संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा, मण्डलीहरूलाई दुई स्पष्ट आह्वानहरू गरिन्छ।” Selected Messages, book 2, 118.

पहिलो आवाज परमेश्वरका जनहरूका लागि जागरणको आह्वान हो, दोस्रो आवाज भने परमेश्वरका ती अन्य सन्तानहरूका लागि जागरणको आह्वान हो, जो अझै बाबेलमा छन्।

> “त्यहाँ एक यस्तो संसार छ, जो दुष्टतामा, छलमा, र भ्रममा, मृत्युको छायाँमै—सुतिरहेको छ, सुतिरहेको छ। तिनीहरूलाई जागृत पार्न आत्माको प्रसव-वेदनाजस्तो पीडा कसले अनुभव गरिरहेको छ? कुन स्वरले तिनीहरूसम्म पुग्न सक्छ? मेरो मन भविष्यतर्फ लगिन्छ, जब यो संकेत दिइनेछ, ‘हेर, दुलहा आउँदै हुनुहुन्छ; उहाँलाई भेट्न निस्क।’ तर केहीले आफ्ना बत्तीहरू पुनर्भरित गर्न तेल प्राप्त गर्न ढिलाइ गरिसकेका हुनेछन्, र अत्यन्तै ढिलो भएपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि तेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चरित्र हस्तान्तरणयोग्य छैन।” Bible Echo, May 4, 1896.

यस अंशमा दुईवटा प्रश्न सोधिएका थिए। तिनीहरूलाई जागृत गराउन आत्मिक प्रसव-वेदनाको अनुभूति कसले गरिरहेको छ? कुन स्वर तिनीहरूसम्म पुग्न सक्छ?

संसारलाई जगाउने “आवाज” प्रकाश १८ को दोस्रो आवाज हो, जसले परमेश्वरका अन्य बगाललाई बाबेलबाट बाहिर बोलाउँछ। परमेश्वरका जनहरू र संसार दुवैलाई मध्यरातको पुकारद्वारा जागृत गरिनु आवश्यक छ, जुन उत्तरवर्षाको केवल अर्को प्रतीक मात्र हो।

के चौथो राज्यका दिनहरूमा ख्रीष्टले एउटा अनन्त राज्य स्थापित गर्नुहुनेछ भनी पहिचान गर्न मिलेराइटहरू सही थिए? हो।

उहाँले “अनुग्रह” को आफ्नो राज्य क्रूसमा स्थापना गर्नुभयो, जुन बाइबलीय भविष्यवाणीको चौथो राज्यको इतिहासको अवधिमा थियो। त्यो राज्य मूर्तिपूजक रोम थियो। दानियल २ मा, के थ्याटाइरा मण्डलीभन्दा अघि आउने

धर्मत्याग प्रतिनिधित्व गरिएको छ? हो, किनकि परमेश्वरका जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने माटो माटोबाट फोहोरिलो माटोमा परिवर्तन भयो। त्यसो भए प्रतिमामा थ्याटाइरा कहाँ छ? अथवा के त्यो प्रतिमामै छ? त्यो प्रतिमामा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र दानियल ४ अध्यायमा नबूकदनेसर आफ्ना घमण्डपूर्ण अहङ्कारको चरम सीमामा पुग्दा उसले त्यस तथ्यमा प्रकाश पार्दछ।

> राजाले बोलेर भने, के यो महान् बाबेल यही होइन, जसलाई मैले आफ्नो शक्तिको सामर्थ्यद्वारा राज्यको निवासस्थानको निम्ति निर्माण गरेको छु, र आफ्नो महिमाको आदरको निम्ति? दानिएल ४:३०।

नबूकदनेसरमाथि पशुको झैँ जिउने दुई हजार पाँच सय बीस दिनको न्याय आउनुभन्दा ठीक अघि, उसले "महान् बाबेल" भनिने राज्य मैले नै निर्माण गरेको हो कि होइन? भन्ने प्रश्न सोधेर आफ्नो घमण्ड प्रकट गऱ्यो। प्रकाश १७ की व्यभिचारिणीको निधारमा यो लेखिएको छ: "रहस्य, महान् बाबेल, वेश्याहरूकी आमा र पृथ्वीका घिनलाग्दा कुराहरूकी आमा।" सिस्टर ह्वाइटले जसरी उनलाई सम्बोधन गर्नुहुन्छ, रोमी मण्डली नै महान् बाबेल हो। त्यस प्रतिमाको सुनको शिरले शाब्दिक बाबेललाई जनाउँछ, र यसले आत्मिक बाबेललाई पनि जनाउँछ, अर्थात् बाइबलीय भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्य, जसको विशिष्ट विशेषता यो हो कि त्यसले घातक घाउ प्राप्त गरेको शक्ति हो। यशैया २३ मा टायरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पोपीय शक्ति, एक राजाका दिनझैँ सत्तरी वर्षसम्म बिर्साइने थियो। नबूकदनेसरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको शाब्दिक बाबेलले पनि घातक घाउ प्राप्त गऱ्यो, जो नबूकदनेसरलाई दुई हजार पाँच सय बीस दिनका लागि आफ्नो राज्यबाट निष्कासित गरिँदा निको पारियो। शाब्दिक "महान् बाबेल" ले आत्मिक "महान् बाबेल" को पूर्वछाया प्रस्तुत गऱ्यो, र दुवैका राज्य अस्थायी रूपमा हटाइए, अनि त्यसपछि पुनःस्थापित गरिए। प्रकाश १७ की व्यभिचारिणीका हातमा चाँदीको कचौरा थिएन, न त काँसाको वा फलामको कचौरा नै थियो; उसको हातमा सुनको कचौरा थियो।

> अनि ती स्त्री बैजनी र रातो वस्त्रले सुसज्जित थिई, र सुन, बहुमूल्य पत्थरहरू र मोतीहरूले अलङ्कृत थिई, र आफ्ना हातमा घृणित कुराहरू र आफ्ना व्यभिचारको अशुद्धताले भरिएको सुनको एउटा कचौरा समातेकी थिई। प्रकाश 17:4।

सुनले वास्तविक बेबिलोनको प्रतिनिधित्व गऱ्यो, र यसले आत्मिक बेबिलोनलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ, अर्थात् बाइबलको भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्य, जसले १७९८ मा घातक घाउ प्राप्त गऱ्यो, जब बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यले सिंहासन ग्रहण गऱ्यो। प्रतिमामा देखाइएको वास्तविक बेबिलोनपछि चाँदीको एउटा राज्य आयो, जो दुई शक्तिहरू—मादीहरू र फारसीहरू—बाट मिलेर बनेको थियो, र दानिएल ८ मा फारसी सिङ पछिल्लो समयमा र अझ उच्च उठ्यो। मादी दारियस पहिलो सिङ थिए, र उनका सेनापति, कोरेस, एक फारसी थिए, जो अन्ततः मादी राजा दारियसपछि सत्तामा आए।

परमेश्वरका जनहरूलाई बन्दीगृहबाट मुक्त गर्ने प्रक्रियाको आरम्भ गर्न लाग्नुभएको ख्रीष्टको एक प्रतीकात्मक पूर्वछाया कोरेश थिए। मेदो-फारसी साम्राज्यले बाइबलको अगमवाणीको छैटौँ राज्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन संयुक्त राज्य अमेरिका हो। संयुक्त राज्य अमेरिकाका दुई सिङ छन्, जसले Republicanism र Protestantism लाई जनाउँछन्। दारियसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको Republican सिङको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र कोरेशले Protestantism को सिङको प्रतिनिधित्व गर्छन्। जसरी कोरेशले यरूशलेम र मन्दिरको पुनर्निर्माण गर्न परमेश्वरका जनहरूलाई मुक्त गर्ने प्रक्रियाको आरम्भ गरे, त्यसरी नै संयुक्त राज्य अमेरिका त्यो भूमि थियो, जुन आत्मिक बाबेलको बन्दीगृहबाट बन्दीहरूलाई मुक्त गर्न उठाइयो, ताकि आत्मिक मन्दिर खडा गरियोस्, जसको जग मिल्लेराइटहरूले राखेका थिए। बाबेलको शाब्दिक बन्दीगृह सत्तरी वर्षको हुनु आत्मिक बाबेलको बाह्र सय साठी वर्षको बन्दीगृहको प्रतीक थियो। संयुक्त राज्य अमेरिका नबूकदनेस्सरको मूर्तिको चाँदीका काँधहरू हो।

पीतलको तेस्रो राज्य ग्रीस थियो, जसले एक विश्वव्यापी राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो राज्य संयुक्त राष्ट्रसंघ हो, जुन प्रकाश १७ मा १७९८ मा अझै आएको थिएन भन्ने राज्य थियो। प्रकाश १७ का दस राजाहरूले आफ्नो राज्य सातमध्ये भएको आठौँ राज्य, अर्थात् पोपसत्तालाई, दिन सहमत हुन्छन्। उनीहरूले यो सहमति संयुक्त राज्य

अमेरिकाद्वारा बाध्य पारिएकाले, र संसार इस्लामका "चार बतास" द्वारा नष्ट पारिँदै भएकाले गर्छन्; ती बतासहरू उत्तर वर्षाको समयमा छोडिन्छन्, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थासँगै पूर्ण रूपमा खन्यिन थाल्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा, परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई बाबेलबाट परमेश्वरका अन्य सन्तानहरूलाई बाहिर बोलाउन एउटा ध्वजचिह्नको रूपमा उच्च पार्दै आफ्नो "महिमा"को राज्य स्थापित गर्नुहुन्छ। यसरी, प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ अन्त्यमा उठ्छ र मेडो-फारसका दुई सिङहरूसँगको समानतामा पहिलेकोभन्दा उच्च हुन्छ। संयुक्त राष्ट्रसंघले संसारको नियन्त्रण पोपतन्त्रलाई सुम्पन सहमति जनाएपछि, इस्लामका चार हावाहरू छोडिन्छन्, र विश्वव्यापी राज्यले त्यस युद्धको सामना गर्दछ, जुन युनानको पहिलो सिङ भाँचिएर चार सिङहरू उत्पन्न भएपछि पछ्याएको थियो।

जब मूर्ति फलाम (राज्यकला) र दलदली माटो (कलीसियाकला) का खुट्टा तथा दस औँला (दस राजाहरू) सम्म पुग्छ, तब हातबिनै पर्वतबाट काटेर निकालिएको ढुङ्गाले त्यस मूर्तिका खुट्टामा प्रहार गर्छ। मिलेराइटहरू दानिएलको मूर्तिसम्बन्धी चित्रणप्रति यथासम्भव सही थिए, जति उनीहरू भविष्यवाणीको इतिहासमा आफ्नो दृष्टिकोणबाट सही हुन सक्थे। तर अल्फा र ओमेगाले सधैँ अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रित गर्छ, र नबूकदनेसरको मूर्तिका चार राज्यहरूले चार वास्तविक राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले संसारको अन्त्यमा तिनका आत्मिक समकक्षहरूको पूर्वरूप प्रस्तुत गर्छन्।

इतिहासका राज्यहरूमध्ये रोम आठौँ रूपमा उदय हुन्छ र सातमध्ये कै एक हो। दानिएल सातमा रोम आठौँ रूपमा उदय हुन्छ र सातमध्ये कै एक हो। दानिएल आठमा रोम आठौँ रूपमा उदय हुन्छ र सातमध्ये कै एक हो। प्रकाश अध्याय सत्रमा रोम आठौँ रूपमा उदय हुन्छ र सातमध्ये कै एक हो। दानिएल दुईमा, जसले बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको पहिलो उल्लेखलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, आधुनिक आत्मिक रोम आठौँ रूपमा उदय हुन्छ र सातमध्ये कै एक हो। बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको पहिलो (अल्फा) दृष्टान्तले अन्तिम (ओमेगा) लाई पहिचान गर्दछ।

> "हामी यस्तो समयमा आइपुगेका छौँ, जब परमेश्वरको पवित्र कार्य त्यस मूर्तिको खुट्टाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसमा फलाम दलदले माटोसँग मिसाइएको थियो। परमेश्वरका आफ्ना एक जना मानिसहरू छन्, एक चुनिएका मानिसहरू, जसको विवेक पवित्रीकृत हुनुपर्छ, जसले जगमाथि काठ, घाँस र पराल थुपारेर आफूलाई अपवित्र तुल्याउनु हुँदैन। परमेश्वरका आज्ञाहरूप्रति निष्ठावान् प्रत्येक प्राणले देख्नेछ कि हाम्रो विश्वासको विशिष्ट चिन्ह सातौँ दिनको विश्रामदिन हो। यदि सरकारले परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएको अनुसार विश्रामदिनलाई सम्मान गरोस् भने, त्यो परमेश्वरको सामर्थ्यमा दृढ उभिनेथियो र सन्तहरूलाई एकपल्ट सुम्पिएको विश्वासको पक्षमा खडा हुनेथियो। तर राज्यपुरुषहरूले जाली विश्रामदिनलाई समर्थन गर्नेछन्, र यस पापसत्ताको यस सन्तानको पालनसँग आफ्नै धार्मिक विश्वासलाई मिश्रित गर्नेछन्, यसलाई त्यो विश्रामदिनभन्दा माथि राख्दै, जसलाई प्रभुले पवित्र पार्नुभएको र आशिष् दिनुभएको छ, र मानिसले पवित्र राखोस् भनी, उहाँ र उहाँका मानिसहरूबीच हजारौँ पुस्तासम्मको चिन्हको रूपमा अलग्गै राख्नुभएको छ। कलीसियागत कुटिलता र राज्यकौशलको मिश्रण फलाम र माटोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यो एकताले कलीसियाहरूको सम्पूर्ण शक्तिलाई दुर्बल बनाइरहेको छ। राज्यको शक्तिले कलीसियालाई सुसज्जित तुल्याउने यस कार्यले दुष्ट परिणाम ल्याउनेछ। मानिसहरू लगभग परमेश्वरको सहनशीलताको सीमासम्म पुगिसकेका छन्। तिनीहरूले आफ्नो शक्ति राजनीतिमा लगानी गरेका छन्, र पापसत्तासँग एक भएका छन्। तर समय आउनेछ जब परमेश्वरले उहाँको व्यवस्था निष्फल तुल्याउनेहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ, र तिनीहरूको दुष्ट काम तिनीहरूमाथि नै फर्केर आउनेछ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

अल्फा र ओमेगाले दानिएलसम्बन्धी सही अग्रदूत-समझका दुई पक्षलाई "नयाँ" बनाउनुभएको छ।

सिंहासनमा बस्नुहुनेले भन्नुभयो, हेर, म सबै कुरालाई नयाँ बनाउँछु। अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, लेख; किनकि यी वचनहरू सत्य र विश्वासयोग्य छन्। अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, यो पूरा भयो। म अल्फा र ओमेगा हुँ, आदि र अन्त। जो तिर्खाएको छ, त्यसलाई म जीवनको पानीको मूलबाट निःशुल्क पिउन दिनेछु। प्रकाश 21:5, 6.